

[Justitsministeren.]

de mange forskellige Vedtægter og Anordninger, som der er Tale om.

Men navnlig i praktisk Henseende vil Indførelsen af et for hele Landet fælles Politi have afgørende Fordele. En saadan Gennemførelse af et Enhedspoliti vil frembyde de bedste Muligheder for en Udnyttelse af Personalet. Den vil i høj Grad medvirke til, at de bedst egnede Personer ansættes i Politiet, og til, at der bliver de bedste Avancementsmuligheder for de særlig kvalificerede. Ordningen vil endvidere muliggøre den mest hensigtsmæssige Fordeling af Politistyrkerne ud over Landet. Den vil gøre det lettere at holde Politiet i Beredskab paa andre Steder end dér, hvor det normalt gør Tjeneste, hvilket er meget besværligt under den nuværende Ordning, idet der i Forvejen skal finde en Række Forhandlinger mellem selvstændige Politimestre Sted — det spilder megen Tid. Den foreslaaede Ordning vil tillige tilvejebringe Mulighed for en mere ensartet og bedre Udstyrelse og Udrustning af Politistyrkerne samt Forsyning med det fornødne Materiel, særlig af Automobile, men navnlig er det af Betydning — det lægger jeg mest Vægt paa —, at den foreslaaede Ordning vil muliggøre en effektiv Forfølgning af Forbrydelser. Dels vil den bedre Udnyttelse af Personalet, som den nye Ordning muliggør, virke hertil, dels vil Ordningen i Kraft af sit Princip afhjælpe betydelige Mangler, som findes, for ikke at sige florerer, ved det nuværende System. Under dette beror det hyppigt paa de rene Tilfældigheder, om der kommer et effektivt Samarbejde i Gang mellem de forskellige Politikredse under Forfølgelse af Forbrydelser. Der mangler et Organ, som gennem sit nærmere Kendskab til de i de forskellige Politikredse begaaede Forbrydelser kan fastslaa, om der er Mulighed for Samvirke til Stede, og som kan foranledige, at der finder et saadant Samvirke Sted, saaledes at der bliver Mulighed for at opnaa Resultater og opnaa dem hurtigt, hvad der ofte her er afgørende. Den Mangel, som den nuværende Adskillelse mellem de kommunale Politikorps og Statspolitiet betyder, idet disse Korps hovedsagelig beskæftiger sig med hvert sit Slags Arbejde, og som bevirker, at Samarbejdet imellem dem af og til lader meget tilbage at ønske, vil altsaa blive imødegaaet ved denne Ordning. Den Ensartethed, som den vil medføre for det samlede Politikorps, vil kunne bidrage til et tættere og derfor virkningsfuldere Samarbejde mellem samtlige Politikorps og samtlige Poli-

timænd inden for Korps et og navnlig under Efterforskningen af Forbrydelser. Over for disse praktiske Hensyn, hvis Vægt tager til Dag for Dag, saaledes som Forholdene udvikler sig ikke alene her, men i den øvrige Verden, vejer de Argumenter, der har talt imod Ordningen, efter min Formening ikke længere tungt.

I naturlig Forbindelse med denne Statens Overtagelse af hele Politivæsenet staaer, at den ogsaa overtager Arresthusene. Herom har jeg allerede i 1924 fremsat Forslag for Rigsdagen. Efter den nugældende Ordning bestaar der nemlig en lignende Tvedeling inden for Fængselsvæsenet som med Hensyn til Politiet, idet Staten jo har de store Straffeanstalter, hvor de alvorlige Straffe udstaaer, medens de mindre Straffe udstaaer i de kommunale Arresthuse. Ved Forslaget er det bestemt, at Staten fremtidig overtager alle Arresthuse og dermed altsaa paatager sig, hvad der maa siges at være naturligt, nemlig at sørge for al Straffuldbyrdelse. Idet jeg i øvrigt skal henviser til Bemærkningerne til det fremsatte Forslag, skal jeg udtale, at Justitsministeriet ubetinget maa anse det for den bedste Ordning, at Staten varetager Fuldbrydelsen af samtlige Frihedsstraffe. En saadan Ordning vil medføre, at der opnaas Ensartethed i Forvaltningen af Arresthusenes Administration, ligesom man muligvis vil kunne opnaa en Besparelse for det offentlige ved Nedlæggelse af forskellige Arresthuse, hvor der faktisk næsten ingen Arrestanter er, men alligevel er Betjening.

Det vigtigste Spørgsmaal, der opstaaer, naar der skal indføres et for hele Landet fælles Statspoliti, er jo Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade dette Politi skal ledes. Der har været drøftet forskellige Muligheder, men man er blevet staaende til sidst ved den Ordning, som findes i Forslaget, hvorefter Ledelsen henlægges til en Rigspolitichef paa samme Maade, som Ledelsen af Statspolitiet hidtil har været henlagt under Statspolitichefen, en Ordning, der i det store og hele har vist sig at være tilfredsstillende. Samtidig har man dog ment det heldigst og rimeligst over for Kommunerne, over for de lokale Interesser at bibeholde den hidtil gældende Ordning, ifølge hvilken der tillægges de lokale Politichefer, Politidirektøren i København, Politimestrene uden for København, en selvstændig Ledelse af Politiet, en Ordning, der jo bidrager til at udvikle Initiativ, Energi og Handlekraft hos disse Embedsmænd. Kun naar en Sag samtidig skal behandles i flere Politikredse, vilde der op-